

Чл. 403. Прѣди всичко се распитватъ потърпѣвшите лица, подиръ това свидѣтелитѣ, коиго сѫ указани отъ обвинителть, и най-подирѣ, свидѣтелитѣ, които е указалъ подсѫдимия. Този редъ за распитъ на свидѣтелитѣ може да бѫде измѣненъ поради нѣкои прѣпятствия, които могатъ да се срѣщнатъ въ опазванието му, или по усмотрѣнието на прѣдсѣдателя на сѫда въ особни уважителни случаи.

Чл. 404. На всѣкой свидѣтель, прѣди да се распита по сѫществото на дѣлото, се прѣлагатъ прѣварителни питания, за да се опрѣдѣлятъ неговата личность и неговите отношения къмъ участвующите въ дѣлото лица.

Чл. 405. Слѣдъ като свидѣтельтъ отговори на прѣварителните питания, прѣдсѣдателятъ на сѫдътъ пита странитѣ: иматъ ли тѣ нѣкои възражения противъ допущанието на свидѣтеля къмъ распитъ.

Чл. 406. Не се допушта да свидѣтелствува:

- 1) безумните и умоповрѣдените;
- 2) духовните лица, относително до признанието, което имъ е направено при исповѣдта, и

3) Защитниците на обвиняемите относително до признанието, което имъ е направено отъ довѣрителите имъ.

Чл. 407. Мужътъ или жената на обвиняваното лице, роднините му по права линия, въсходяща и нисходяща, а още и неговите братя и сестри могатъ да отстраняватъ себѣ си отъ свидѣтелствуваніе; а ако ли не желаятъ да се въсползвуваатъ отъ това право, распитватъ се безъ клѣтва.

Чл. 408. Не се допушта да свидѣтелствува подъ клѣтва: 1) отлучените отъ черква съ присъда на ду-